

עמ"ת 29490/08/14 - מדינת ישראל נגד שמעון ארזון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 29490-08-14 מדינת ישראל נ' ארזון(עציר)
עמ"ת 29513-08-14 ארזון(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת נחמה נצר
העורר מדינת ישראל
נגד
המשיב שמעון ארזון (עצור)

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד מוטי בן שאנן
המשיב וב"כ עו"ד אבשלום גיספן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כפי שקבעתי, במסגרת ההחלטה שקבעה הדיון בערר העוררת על החלטת השחרור במסגרת הדיון האמור, אדרש, על פי הצורך, גם לערר הנגדי שהגיש המשיב כנגד ההחלטה שהורתה של שחרורו בתנאים מגבילים.

ניתנה והודעה היום כ"ד אב תשע"ד, 20/08/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהליך זה מבקשת העוררת, מדינת ישראל, להשיג ולחלוק על החלטה שניתנה בבית משפט השלום לתעבורה באשקלון ביום 18.8.14 במסגרתה הורה בית משפט קמא על שחרור המשיב לחלופת מעצר תוך קביעת תנאי שחרור מוקפדים

עמוד 1

וקפדניים ביותר בדמות הגבלת תנועות המשיב לתחומי ביתו בלבד, לצד פיקוח אנושי ואיזוק אלקטרוני. הכל כמפורט בהחלטה.

העוררת סבורה כי לא היה מקום כלל לשקול את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, וכל שכן, לחלופה שבית משפט קמא ראה לנכון לתת בה אמון.

יצוין כי לאחר שהוגש ערר המדינה, בא בפניו, ערר נגדי של המשיב, במסגרתו מבקש המשיב להקל בתנאי שחרורו ולאפשר לו, לפחות חלון, בין מספר שעות מידי יום, זאת על מנת שהמשיב יוכל יהא להוסיף ולקיים את שגרת עסקיו הרבים המפרנסים את משפחתו ומשפחות נוספות במיוחד בהיות העסקים מצויים באזורים, אשר בתקופה האחרונה, חוו פגיעה קשה בעסקיהם, לנוכח ההסלמה שכולנו עדים לה במהלך החודש האחרון, במצב הביטחוני.

מטבע הדברים נראה, כי נכון יהיה להקדים ולבחון, את ערר המדינה, שהרי אם ימצא כערר זה בדיון יסודו, ממילא לא יתעורר עוד הצורך לבחון את האפשרות להקל בתנאי שחרורו של המשיב.

בטרם, אפנה לבחון את הערר שבפניו, ראוי להזכיר כי המדובר בערר שהוא גלגול שני מאחר ובמסגרת הדיון שהתקיים לראשונה בבקשת העוררת, לעצור את המשיב עד לתום ההליכים, החליט בית משפט קמא בפני מותב אחר, להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר תוך שנקבעו ערבויות ופיקוח אנושי.

החלטה זו שניתנה ביום 21.7.14, עמדה במוקד הדיון בערר שהגישה המדינה. ערר אשר נידון בבית משפט זה, בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת רויטל יפה כץ, אשר בהחלטה שניתנה על ידה, בערר, ביום 22.7.14, ביטלה את החלטת השחרור, ותחת זאת, קבעה, כי המשיב יעצר עד למתן החלטה אחרת וכי יוגש תסקיר מעצר בענייניו, כאשר לאחרי יואיל בית משפט קמא לחדש את הדיון בפניו "כדי לבחון אפשרות חלופה למעצר המשיב".

יצוין כי במסגרת ההחלטה של ערכאת הערעור, קבעה השופטת כץ, כי התשתית הראייתית קיימת ומבוססת, ואף טענת המשיב בדבר אפשרות קיומו של כרסום - נדחתה, כך שלפחות לשיטתי, אין להרהר עוד אחר מהותה של התשתית הראייתית, עצמתה, ודיוטה לצורך הצדקת בקשת המעצר.

עם זאת, בוודאי נכון לומר כי ערכאת הערעור לא סברה שאחת דינו של המשיב להיעצר עד לתום ההליכים, ואף מבין השורות עולה בהחלט האפשרות כי אם ימליץ תסקיר המעצר על אפשרות שחרור המשיב לחלופה, מצופה כי בית משפט קמא ישוב ויבחן אפשרות זו.

אין חולק כי שירות המבחן פעל, טרח וערך, תסקיר מעצר אשר הוגש לבית משפט קמא לקראת הדיון שהתקיים בבית משפט קמא בפני מותב אחר, זאת ביום 18.8.14. בית משפט קמא כאמור נדרש לעולה מהתסקיר, לטענות ב"כ הצדדים, ואף ראה לנכון לערוך חקירה קצרה של הערבים המוצעים באופן בלתי אמצעי בפניו ועל ידו. לאחר אותו דיון, קבע, כאמור, בית משפט קמא, כי חרף התשתית הראייתית וחרף המסוכנות של המשיב, ניתן לאיין מסוכנות זו בדרך של שחרורו בתנאים מגבילים.

כאמור, העוררת סבורה כי שחרור זה אין להצדיקו, ואין בתנאים המגבילים והמכבידים שקבע בית משפט קמא כדי להשיג את מטרת המעצר.

יצוין כי המשיב הוא יליד 1967, נשוי, אב לארבעה, אשר כנגדו הוגש לבית משפט השלום לתעבורה כתב אישום המייחס

לו סירוב לבדיקת שכרות, לצד נהיגה בקלות ראש, זאת על רקע אירוע מיום 20.7.14, שבו נמצא המשיב נוהג ברכב בשעת אחר צהריים, וכאשר נדרש המשיב למסור בדיקת שתן לצורך בדיקת היותו נתון להשפעה של חומרים מסוכנים ומסכנים - סירב המשיב.

כאמור, בבד ובבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המאשימה, היא העוררת בהליך שבפניי, למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים וגלגולו של ההליך פורט בתמצית כמפורט לעיל.

בבואי לבחון הערר של המדינה, נתתי לנגד עיניי את העובדה כי מדובר במשיב אשר הורשע זה מקרוב בעבירות זהות לחלוטין בקשר עם אירוע מיום 2.2.12. במסגרת אותה הרשעה, בגזר דין שניתן ביום 1.9.13, נידון המשיב לתקופת פסילה בפועל ולמאסר מותנה, והנה לא חולפים להם ימים רבים וארוכים מידי, נמצא המשיב מבצע, לכאורה, עבירות זהות בנסיבות דומות. מדובר כנזכר לעיל, באדם בן 47 שבוודאי היה מודע היטב לעובדה כי הורשע בעבירות שלא זו בלבד שאינן מהעבירות הקלות בפקודת התעבורה, אלא שהסיכון הקיים בצדן הוא סיכון חמור ביותר, שהרי ברור כי אם אדם יוצא לדרך ואוחז בחפץ מסוכן כדוגמת רכב מנועי, כאשר עובר לשימוש זה ברכב מנועי, הוא נוטל חומרים אשר בוודאי ישפיעו על מידת מודעותו ויכולתו לשלוט בכלי המסוכן, יש בכך כדי לחשוף את כלל הציבור לסכנות ולסיכונים אשר למרבה הצער השלכותיהן מתקיימות ונפרשות בפנינו מידי יום ביומו, אם לא מידי שעה בשעה. כך שעצם הסתכנותו המחודשת של המשיב בעבירות אלו, יוצרת סיכון ומסוכנות שהיא חדה וברורה.

לצד כך, יש לציין כי למשיב עבר תעבורתי שאיננו קל ערך. אמנם, יש לומר כי מרבית הרשעותיו התעבורתיות, אינן בעבירות חמורות וברובן הגדול, הן מסוג ברירת קנס. עם זאת, העובדה כי זו הפעם השניה בתוך פרק זמן שאיננו ארוך, שהמשיב שב ונוהג ברכב, כשהוא קודם לכן, נתון להשפעה של חומרים אשר בוודאי עלולים לפגוע במידת שליטתו ברכב, יש בה כאמור בעיניי, משום מסוכנות שהיא טבועה, ברורה ובולטת.

אכן בית המשפט המחוזי בערר שנידון בגלגולו הראשון, לא סבר כי אחת דינו של המשיב להיעצר עד לתום ההליכים ואף אנוכי אינני סבורה כך.

עם זאת, קיים בעיניי קושי רב, אם כי לא בלתי עביר, בעובדה שבית משפט קמא ראה לנכון, בהחלטת השחרור השניה, להחזיר את המשיב לסביבת מגוריו הטבעית ולשגרת יומו, אשר עשויה להתפרש דווקא אצל המשיב משום גישה מקלה, סלחנית מידי, ויש בכך כדי לשדר חלילה, למשיב, אפשרות שמעשיו, בוודאי אלו מושא כתב האישום הנוכחי, הם קלי ערך או חסרי מסוכנות שבעיניי היא קשה וברורה.

באשר לתסקיר שירות המבחן, אמנם צודק המשיב כי לא נכון לומר שמדובר בתסקיר שלילי. אך אנוכי סבורה, כי אין לחייב מסקנה זו מקריאה מאומצת של התסקיר. עם זאת, נראה כי שירות המבחן התקשה להלך בין השיטים והעדיף להותיר את ההכרעה בפני בית משפט קמא, וטוב שעשה כך. עם זאת, שירות המבחן ציין באופן ברור כי המשיב נוטה לטשטש את החלקים הבעייתיים בתפקודו ונראה כי קיימת אצלו קלות ראש בכל הקשור להתנהלותו התעבורתית.

כמו כן, ציין שירות המבחן כי גם הערבים שהוצעו לעת הזו, אינם מבינים את החומרה שבהתנהלותו של המשיב.

להשלמת הנתונים הדרושים להכרעה, ראוי לציין כי בעברו התעבורתי והפלילי של המשיב, כבר ארעו מקרים שבהם נדרשו בתי המשפט לתת אמון במשיב, ונמצא כי המשיב היה ראוי לאמון זה גם במבט רטרוספקטיבי. נתון זה הוא בוודאי בעל משמעות.

לאחר שנתתי דעתי לעולה מכתבי הטענות להחלטת בית משפט קמא ולתסקיר שירות המבחן, הנני בדעה כי אמנם אין לומר כי מסוכנותו של המשיב היא בעצמה אשר איננה מאפשרת עוד את שחרורו לחלופת מעצר, עם זאת, לא סביר בעיני, בוודאי בשלב הסמוך למועד שחרורו מן המעצר, לאפשר למשיב לחזור לסביבתו הטבעית. מן הראוי כי בענייניו של המשיב, תבחן חלופה אשר לפחות, בשלב ראשון, מרחיקה אותו מסביבתו הטבעית ואף יוצרת שינוי בשגרת יומו, שאז יתכן, ויהיה בכך כדי לשקף למשיב את החומרה שבהתנהגותו ואת העובדה כי אם המשיב לא יפנים, מוקדם ככל שאפשר, את הפסול ואת הפגם שבהתנהלותו, כי אז, לא ירחק היום, שבו יאלצו בתי המשפט לאחוז בענישה משמעותית ומוקפדת יותר עם המשיב, לאור העובדה כי המשיב שב ומסתבך בעבירות תעבורה קשות וחמורות.

אשר על כן, הערר שהגישה המדינה מתקבל במובן זה שאין לשחרר את המשיב לחלופה שנקבע בהחלטה מיום 18.8.14. עם זאת, ניתנת למשיב האפשרות להציג חלופה אחרת, אשר יש בה לפחות באופן לכאורי, לקיים אחר העקרונות שנקבעו לעיל, כאשר די בכך שתבוא הודעה של המשיב לבית משפט קמא כי נמצאה חלופה כאמור, שפרטיה יוצגו באותה הודעה, או אז יהיה על בית המשפט קמא לשוב ולחדש את הדיון בשאלת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר ראוייה אחרת.

אינני סבורה כי יש צורך כבר עתה להורות לשירות המבחן לבחון את החלופה האחרת, חזקה על בית משפט קמא, כי יעשה כמיטב יכולתו ובשום שכלו לבחון את החלופה בכוחות עצמו תחת הזקקות להערכה של שירות המבחן במיוחד כאשר, התשתית הדרושה להחלטת שחרור, כבר נמצאת בהחלטות הקודמות שניתנו בבית משפט זה, ואף בתסקיר המעצר, כפי שהוגש לבית משפט קמא לקראת הדיון בפניו שהתקיים, כאמור, ביום 18.8.14.

ברור כי לנוכח החלטה זו, מתייתר הצורך לדון בערר המשיב. יחד עם זאת, אבקש לציין כי כפי שהמשיב הצהיר, וכפי שגם עולה מתסקיר שירות המבחן, למשיב שורה של בתי עסק אשר מתקיימים באזורים שונים, ואיני רואה דווקא בעידן התקשורת המתקדם, כל מניעה לנסות ולנהל את שגרת העסק גם ללא נוכחות פיזית משמעותית בכל אחד מבתי העסק.

עם זאת, בוודאי שאם יורחק המשיב מסביבתו הטבעית, ניתן יהיה, באמצעים פשוטים עד למאוד, לאפשר לו, מעת לעת, לקיים קשר בלתי אמצעי עם בתי העסק ועם הגורמים המופקדים מטעמו של המשיב על הניהול השוטף של בתי העסק של המשיב, הפזורים, כאמור, במקומות שונים.

ובכלל זה, פתיחת חלונות תוך השגחה וליווי צמוד לצורך האפשרות לקיים את הקשר הבלתי אמצעי עם בתי עסק אלה.

ניתנה והודעה היום כ"ד אב תשע"ד, 20/08/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אמנם בקשה זו של ב"כ המשיב יש בה כדי להקדים את המאוחר, יחד עם זאת, סברתי כי לפחות לגבי דידי, אין מניעה שאם ימצא לנכון בית משפט קמא, לשוב ולהורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר, ולו בתנאים של איזוק אלקטרוני, כי אז בכפוף לכך, שכל יתר התנאים האחרים יקוימו ככתבם וכלשונם, התנאי המחייב התקנת איזוק אלקטרוני לא יהווה תנאי לשחרור תוך קציבת פרק זמן של מספר ימים להשלמתו.

ניתנה והודעה היום כ"ד אב תשע"ד, 20/08/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת